

ANITA WITZIER

'Zesgangendiner voor 18 man
maken? Kom maar op!'

♥ vriendin

ECHT. Zoals

Pak mee
€ 1,49

Drielingmoed
Sientje bli
terug op 20
'Wát een leu
chac

Liesbeth werd na haar
bevalling ernstig ziek
'Mijn man sleepte me
erdoorheen'

'Mijn droom
kwam uit
dit jaar'

6 ontroerende verhalen

OPENHARTIG

'Mijn moeder en
schoonmoeder zijn
jaloers op elkaar'

Challenge
Juist doet
dingen
die je nie
durft!

Bord op schoot, tapas op tafel

Proost! Drinkjes zonder alcohol

Feestmake-up in 30 minuten

betapress

24 1/m 30 december 2019

Madelon (39): "Mijn vader heeft mijn moeder in de steek gelaten toen ik vier maanden oud was. Het was een gevalletje 'even sigaretten halen' en

nooit meer terugkomen. Dat is voor mijn moeder natuurlijk heel heftig geweest. Als kind heb ik mijn vader nooit echt gemist. Ik heb een fijne jeugd gehad met mijn moeder alleen, maar wel altijd haar verdriet gevoeld. Ze was enorm boos. Mijn vader had bij ons thuis ook geen naam, ik kende hem als 'die idioot'. We spraken nauwelijks over hem. Toch kon ik ook niet om hem heen. Ik ben uiterlijk precies mijn moeder, we zijn net zussen. Maar qua karakter ben ik totaal anders. Dat moest ergens vandaan komen, van mijn vader natuurlijk. Als mijn moeder en ik weer eens botsten, riep ze dan ook: 'Dit zijn de genen van je vader!' Mijn vader kreeg nog twee kinderen. Eind 2018 heb ik mijn halfbroertjes ontmoet. Ik wist van hun bestaan en zocht ze op via social media. Het was heel gaaf ze in de ogen te kijken, vooral met mijn oudste halfbroer heb ik een fijne klik. We delen dezelfde humor en dezelfde interesses. Het raakte mijn moeder enorm dat ik ze had opgezocht. Contact met mijn vader bleef ik daardoor uitstellen. Het lag voor haar te gevoelig.

Dit jaar kwam er een omslag. De wens mijn vader te ontmoeten kwam vanuit mijn tenen. Ik besloot de consequenties voor lief te nemen. Zonder mijn moeder te informeren, sprak ik met hem af. Ik wist inmiddels dat hij ziek was en in een verpleeghuis verbleef. De ontmoeting was voor mij heel fijn. **Ik voelde een rust over me heen komen toen ik hem zag.**

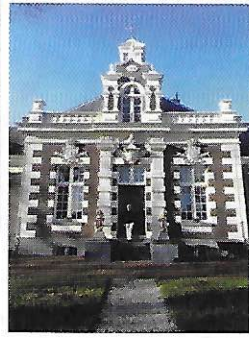
Mijn vader was emotioneel, moest vreselijk huilen. Hij wilde zijn visie op zijn vertrek destijds geven, maar dat was voor mij niet zo relevant. Ik wilde weten wie hij was, hoe hij zijn leven had geleefd, wat hem dreef, maar ook wat zijn lievelingskleur was. We hebben twee uur met elkaar gesproken, toen werd hij te moe. Daarna kwamen bij mij de emoties pas. Later die middag heb ik het mijn moeder verteld. Het kwam hard bij haar binnen. Mijn vader en ik hebben in de periode daarna veel gemailld, zo leerden we elkaar telkens wat beter kennen. Van een tweede ontmoeting is het niet meer gekomen. Enkele maanden na onze kennismaking koos

'Eindelijk mijn vader ontmoeten heeft me compleet gemaakt'

mijn vader voor euthanasie. Mijn halfbroers hebben mij tijdens zijn uitvaart echt als zijn derde kind opgenomen.

Toen mijn moeder hoorde dat mijn vader was overleden, heeft ze mij vastgepakt en gezegd hoe erg ze het voor mij vond. Daar was ik blij mee; ze stapte over haar eigen emotie heen. De band tussen ons is inmiddels weer hersteld. Ik ben heel blij dat ik deze stap heb genomen, het heeft me compleet gemaakt. Ik weet nu dat ik de perfecte mix van mijn ouders ben. Het mooiste moment was wel dat ik op mijn verjaardag voor het eerst in mijn leven door mijn beide ouders werd gefeliciteerd. Dat was een droom waarvan ik niet eens wist dat ik 'm had."

'Ik kan nog steeds niet geloven dat ik hier nu woon'

Paulien (53): "Ik woonde al veertien jaar in een drive-inwoning in Brielle toen ik te horen kreeg dat ik in aanmerking kwam een monumentaal pand uit 1873 te huren. Ik had me daarvoor in 2007 bij een speciale stichting ingeschreven, maar niet gedacht dat ik daar ooit nog iets van zou horen. Het pand waar ik woon is het hoofdgebouw van een hofje waar nog veel meer mensen wonen. Ik ben aangesteld als huismeester/conciërge. Bewoners kunnen bij mij aankloppen als ze klachten hebben. Ik vind het nog steeds onwerkelijk dat dit nu echt mijn huis is. Als ik aan kom lopen en het pand zie, kan ik het gewoon niet geloven. Het is zo mooi. Aan de ene kant is mijn woonkamer, de andere kant is ingericht als oudheidkamer. Er hangen prachtige schilderijen en er staat een enorme schouw. **Ik woon er nog maar nef, maar voel me er ontzettend thuis. Ik droomde altijd van een jaren-30-woning, maar dit is nog mooier.** En ik loop vanuit mijn huis zo de binnenstad van Brielle in. Ik had het me niet beter kunnen wensen."

